

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321200641
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6321200641.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého L. W., nar. XX. marca XXXX, bytom u tety E. O., B. XXXX/XX, Z. - W., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa N. O., ktorá zomrela dňa 1. júla XXXX a W.. B. W., narodeného XX. februára XXXX, bytom V. N. XXXX/XX, J., v konaní „o schválenie právneho úkonu vykonaného za maloletého súdom ustanoveným opatrovníkom z radov advokátov“, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 1P/20/2021-55 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd „schválil právny úkon, ktorým maloletý L. W., nar. XX. XX. XXXX neudelil súhlas s trestným stíhaním svojej tety E. O., nar. XX. XX. XXXX, vedeným na OR PZ v Brezne pod ČVS: ORP-294/1-VYS-BR-2020“. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol:

„1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18. marca 2021 sa súdom ustanovený opatrovník maloletého domáhal toho, aby súd schválil právny úkon maloletého - nedanie súhlasu s trestným stíhaním jeho tety v konaní OR PZ SR Brezno.

2. Otec maloletého v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že Okresný súd Brezno nemá danú vec riešiť, nakoľko maloletý má trvalý pobyt v J.. Jediným zákonným zástupcom maloletého je on - otec. Poukázal na skutočnosti, ktoré sa pri maloletom dejú a na prepojenie orgánov štátu s konaním tety maloletého. Na záver dodal, že poškodeným trestným činom je on ako zástupca maloletého a nie maloletý.

3. Kolízny opatrovník s návrhom súhlasil.

4. Teta maloletého - E. O., nar. 7. novembra XXXX, bytom Z., B. XX s návrhom súhlasila.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom opatrovníka, tety maloletého, maloletým (otec svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred ospravedlnil), oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Súdom ustanovený opatrovník navrhol, aby súd schválil právny úkon, ktorým maloletý neudelil súhlas s trestným stíhaním svojej tety v konaní OR PZ SR Z., ČVS: ORP-294/1-VYS-BR-2020.

7. Uznesením Okresného súdu Z. 0Tp/197/2020-4 zo dňa 28. októbra 2020 bol v tomto trestnom konaní ustanovený poškodenému maloletému opatrovník JUDr. W. Z., advokát.

8. Teta maloletého ako aj kolízny opatrovník súhlasili s návrhom súdom ustanoveného opatrovníka.

9. Maloletý bol v danej trestnej veci vypočutý dňa 28. januára 2021 kde uviedol, že nechce, aby jeho teta mal problémy kvôli bytu na ulici J. N. v Z.. Súdom ustanovený opatrovník bol vypočutý v tej istej veci v ten istý deň a výslovne uviedol, že podľa § 211 Tr. por. v mene maloletého nedáva súhlas na trestné stíhanie jeho tety E. O..

10. Maloletý na pojednávaní uviedol, že vie, že má trvalý pobyt v J., ale v roku 2021 v nej nikdy nebol, za svoje bydlisko považuje Z. u tety. Výslovne uviedol po tom, čo mu konajúci sudca tlmočil obsah § 211 Tr. por. že nesúhlasí s trestným stíhaním jeho tety a chce toto trestné konanie zastaviť.

11. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

12. Podľa § 9 Občianskeho zákonníka, maloletí majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku.

13. Podľa § 28 Občianskeho zákonníka, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

14. Podľa článku 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

15. Podľa § 112 ods. 1 CMP, na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

16. Podľa § 46 ods. 1 Tr. por., poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

17. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ak je poškodená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená, vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca, ktorý môže splnomocniť zastupovaním aj organizáciu na pomoc poškodeným. V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka z radov advokátov. Proti uzneseniu o ustanovení

opatrovníka a proti uzneseniu, ktorým sudca pre prípravné konanie zamietol návrh prokurátora na ustanovenie opatrovníka, je prípustná sťažnosť.

18. Podľa § 211 Tr. por., trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 a 158, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 167, neposkytnutia pomoci podľa § 177 a 178, porušovania domovej slobody podľa § 194, ochrany súkromia v obydli podľa § 194a, porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 a 197, krádeže podľa § 212, sprenevery podľa § 213, neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 a 217, neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219, podvodu podľa § 221, úžery podľa § 235, zatajenia veci podľa § 236, porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 a 238, poškodzovania veriteľa podľa § 239, zvýhodňovania veriteľa podľa § 240, poškodzovania cudzej veci podľa § 245 a 246, poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247, porušovania autorského práva podľa § 283, krivého obvinenia podľa § 345, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ohovárania podľa § 373, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, ako aj pre trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, stačí súhlas len jedného z nich.

19. Súd konajúci o návrhu súdom ustanoveného opatrovníka musel skúmať svoju miestnu príslušnosť. CMP hovorí, že na konanie je príslušný súd, kde má maloletý bydlisko určené zákonným spôsobom, a nie trvalý pobyt. Bydliskom maloletého je Z., čo v konečnom dôsledku nikto nespochybnil. Zákonným spôsobom určenia tohto bydliska je rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý maloletého zveril do náhradnej osobnej starostlivosti jeho tety s bydliskom v Z..

20. Majiteľom bytu je maloletý, čo otec ani sám nespochybňuje. Teda poškodeným v trestnom konaní je maloletý. Vzhľadom na ustanovenie § 48 Tr. por. súd konajúci o schválenie právneho úkonu je viazaný uznesením súdu, ktorým bol maloletému pre kolíziu záujmov, jeho zákonného zástupcu - otca a osoby označenej ako eventuálny páchatel' - teta u ktorej maloletý žije a je jej súdom zverený, ustanovený opatrovník.

21. Maloletý dosiahol vek 14 rokov a je podľa slovenského právneho poriadku plne trestne zodpovedný. Súd konajúci o schválenie právneho úkonu vychádza z toho, že pokiaľ maloletý má plnú trestnú zodpovednosť, tak má aj plnú zodpovednosť kvalifikovane sa vyjadriť z pozície poškodeného.

22. Nakoľko maloletý trvá na svojom stanovisku ohľadne stíhania jeho tety v trestnom konaní súd má zato, že neudelenie súhlasu s jej trestným stíhaním je v záujme maloletého. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že zákonná podmienka na schválenie právneho úkonu je splnená, a preto rozhodol tak, že právny úkon vykonaný za maloletého jeho súdom ustanoveným opatrovníkom schválil.

23. O trovách konania súd rozhodol § 52 CMP, podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.“

2. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa otec maloletého odvolal a v odvolaní uviedol, že „súd prvej inštancie nevykonal prakticky žiadne, ani navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam“. Ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie vytkol, že nezobral do úvahy všetky doterajšie dôkazy a neposudzoval ich v širšom kontexte, celistvo a komplexne pre objektívne posúdenie a nastolenie spravodlivosti s ohľadom na dlhodobý spor medzi ním a E. O.. Poukázal na to, že od samého začiatku (december 2017) tvrdí, že Zuzane O. ide iba o peniaze a ako sa dostať k majetku jeho syna. „Okresný súd tieto jeho tvrdenia aj napriek už predloženým dôkazom, ktoré sa nachádzajú na Okresnom súde Z. nezobral do úvahy“. E. O. podľa názoru otca maloletého ignoruje rozhodnutia súdov, ktoré sú v jej neprospech a vyhovára sa na to, že to všetko robí v prospech maloletého. Podľa názoru otca maloletého „klame, podvádza a kradne“. Účelovo ho falošne obvinila a predložila na políciu a súdy sfaľované dôkazy, a to so zámerom, aby získala jeho syna do svojej osobnej starostlivosti s ďalším cieľom ovládať jeho majetok. Otec maloletého v odvolaní ďalej uviedol,

že „nikto neberie do úvahy, ako všetky tieto spory E. O. začala, na základe akých klamstiev a bez akýchkoľvek dôkazov jej bol zverený jeho syn do osobnej starostlivosti“. Zdôraznil, že E. O. môže zastupovať jeho syna iba v bežných veciach, do ktorej oblasti podľa jeho názoru nespadá to, že na byte maloletého vymenila zámky a následne tento byt prenajala. V závere odvolania otec maloletého uviedol, že pokiaľ ide o opatrovníka, ktorý bol jeho synovi ustanovený, nesúhlasí s jeho ustanovením, pretože ho predtým odmietol zastupovať. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že neschvaľuje právny úkon, ktorým maloletý L. W. neudelil súhlas s trestným stíhaním svojej tety E. O., nar. XX. XX. XXXX, vedeným na OR PZ v Z. pod ČVS: ORP-294/1-VYS-BR-2020.

3. Opatrovník maloletého L.a W.a, (ktorý mu bol ustanovený podľa § 48 ods. 2 Trestného poriadku uznesením Okresného súdu Z. č. k. 0Tp/197/2020 - 4 zo dňa 28. 10. 2020) vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že rozsudok Okresného súdu Z. zo dňa 28. 05. 2021, ktorým okresný súd schválil právny úkon maloletého L.a W.a, spočívajúci v neudelení súhlasu s trestným stíhaním svojej tety E. O., považuje za zákonný a správny, nakoľko tento rozsudok okresného súdu je plne v súlade s právom a záujmami jeho opatrovanca. V uvedenej súvislosti opatrovník maloletého L.a W.a, ustanovený mu v súlade s ust. § 48 ods. 2 Trestného poriadku, vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedol, že okresný súd sa na pojednávaní oboznámil so všetkými relevantnými skutočnosťami a dôkazmi, a to tak prečítaním listín, ako aj výsluchmi predvolaných. Tvrdenia otca maloletého uvedené v odvolaní označil za irelevantné, nakoľko sa nedostavil na vytýčené pojednávanie. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie otca maloletého ako nedôvodné zamietol a potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Z. zo dňa 28. 05. 2021.

4. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje, pretože má za to, že schválil právny úkon za maloletého v jeho prospech. Ďalej uviedol, že maloletý L. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/53/2018 zo dňa 19. 09. 2019, právoplatným dňa 21. 10. 2019 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tete E. O. a so svojím otcom má maloletý L. styk zakázaný. K tete má vytvorený pozitívny vzťah a prejavuje vôľu zostať v jej starostlivosti. V uvedenej súvislosti Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Z. vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedol, že rešpektuje vôľu maloletého, „aby súd neudelil súhlas s trestným stíhaním jeho tety E. O., vedeným na Okresnom riaditeľstve v Z. pod ČVS: ORP-294/1-VYS-BR-2020, ktorú (vôľu)maloletý L. prejavil na pojednávaní dňa 28. 05. 2021 na Okresnom súde Z.. V závere vyjadrenia k odvolaniu otca maloletého Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Z. navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Teta maloletého L.a W.a, E. O. vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedla, že súhlasí s návrhom na schválenie právneho úkonu, podaným súdom ustanoveným opatrovníkom maloletému L.ovi W.ovi. Ďalej uviedla, že v celom rozsahu popiera všetky tvrdenia (skutkové aj právne) otca maloletého, uvedené v podanom odvolaní. Zdôraznila, že skutočnosti uvádzané otcom maloletého, Mgr. B. W.om sú nepravdivé. Nemala záujem a ani nemá záujem dostať sa k majetku maloletého, jediným záujmom, ktorý je pre ňu relevantný, je záujem maloletého. V závere vyjadrenia k odvolaniu otca maloletého, teta maloletého uviedla, že nakoľko odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, pretože súd prvej inštancie sa v dostatočnej miere vysporiadal s návrhom, dôkazmi a skutočnosťami nevyhnutnými pre svoje rozhodnutie, navrhuje aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku - ďalej v texte len „CSP“), prejednal odvolanie otca maloletého v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 65 a ust. § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie, ktorý „schválil právny úkon maloletého L.a W.a, ktorým maloletý L. W. neudelil súhlas s trestným stíhaním svojej tety E. O., nar. 07.11.XXXX, vedeným na OR PZ v Z. pod ČVS: ORP-294/1-VYS-BR-2020“, čo súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 28 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), kde sa uvádza: „ak zákonní zástupcovia sú povinní spravovať majetok tých, ktorých zastupujú a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu“.

Okrem uvedeného ustanovenia odcitoval okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku § 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej v texte len „Zákon o rodine“), Čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, ust. § 9 Občianskeho zákonníka, ust. § 112 ods. 2 CMP, ust. § 46 ods. 1, § 48 ods. 1,2 a § 211 zákona č. 301/2005 Z. z., Trestného poriadku. Zároveň uviedol, že maloletý dosiahol vek 14. rokov, a preto je podľa slovenského právneho poriadku plne trestne zodpovedný. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ má maloletý plnú trestnú zodpovednosť, tak má aj plnú zodpovednosť kvalifikovane sa vyjadriť z pozície poškodeného.

8. Po prejednaní odvolania otca maloletého L.a W.a z hľadiska ust. § 65 a ust. § 66 CMP, (teda nielen z hľadiska argumentácie otca maloletého výslovne uvedenej odvolaní, keďže vo veciach týkajúcich sa starostlivosti o maloletých, nie je odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný), dospel odvolací súd k záveru, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nekorešponduje z hľadiska právneho posúdenia (ale aj z hľadiska samotného obsahu odôvodnenia) s výrokom odvolaním napadnutého rozsudku. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe právnym posúdením sa rozumie taká činnosť súdu, pri ktorej súd zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či žalobe, resp. návrhu na začatie konania vyhovie alebo nie. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo v tom, že správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

9. V danom prípade aplikoval súd prvej inštancie vo vzťahu k záveru premietnutému do výroku rozsudku nesprávne a zmätočne ust. § 28 Občianskeho zákonníka, ktoré však upravuje (tak ako to z jeho citovaného znenia vyplýva) schválenie právnych úkonov, týkajúcich sa nakladania s majetkom zastupovaných osôb upravených v Občianskom zákonníku, vykonaných zákonnými zástupcami týchto osôb (vrátane osôb maloletých). Podľa záhlavia odvolaním napadnutého rozsudku, predmetom konania je „schválenie právneho úkonu vykonaného za maloletého súdom ustanoveným opatrovníkom“; z výroku odvolaním napadnutého rozsudku však vyplýva, že súd prvej inštancie schválil právny úkon - prejav vôle - samotného maloletého, nie jeho zástupcu, ktorý mu bol súdom ustanovený v prípravnom konaní v zmysle ust. § 48 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z., Trestného poriadku. Zároveň súd prvej inštancie v odseku 21. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že maloletý L. dosiahol (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) vek 14. rokov, teda je podľa slovenského právneho poriadku plne trestne zodpovedný. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že pokiaľ má maloletý plnú trestnú zodpovednosť, tak má tiež plnú zodpovednosť kvalifikovane sa vyjadriť z pozície poškodeného, (čo de facto a aj de iure evokuje záver, že sa nevyžaduje schválenie uvedeného právneho úkonu maloletého, pretože vyslovenie nesúhlasu s trestným stíhaním tety maloletého je právnym úkonom, ktorý je svojou povahou primeraný rozumovej a vôľovej vyspelosti maloletého, zodpovedajúcej jeho veku, tak ako to vyplýva z ust. § 9 Občianskeho zákonníka). Uvedený záver súdu prvej inštancie (uvedený v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku) je však v rozpore s tým ako súd prvej inštancie v konečnom dôsledku rozhodol, keď napriek uvedenému, tak ako to vyplýva z výroku odvolaním napadnutého rozsudku, schválil právny úkon maloletého, opierajúc sa o ustanovenie § 28 Občianskeho zákonníka, ktoré nesprávne na daný prípad aplikoval. V nadväznosti na uvedené poukazuje odvolací súd na ust. § 220 CSP, zo znenia ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozsudku musí byť presvedčivé. V danom prípade nekorešponduje výrok odvolaním napadnutého rozsudku s jeho odôvodnením, v dôsledku ktorej skutočnosti je rozhodnutie súdu prvej inštancie (okrem toho, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia) aj rozporuplné a zmätočné.

10. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude v prvom rade si ujasniť, schválenie koho právneho úkonu je predmetom konania - či podľa ust. § 48 ods. 2 Trestného poriadku v prípravnom konaní súdom maloletému ustanoveného opatrovníka alebo samotného maloletého a v prípade, že súd prvej inštancie dospeje k záveru, že predmetom konania je chválenie právneho úkonu maloletého, tak ako to premietol do výroku odvolaním napadnutého rozsudku (čo riadne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlí), tak jeho úlohou bude tiež si ujasniť a v odôvodnení rozhodnutia v súvislosti so správnym právnym posúdením (aplikáciou správneho ustanovenia) vysvetliť, či je vzhľadom na vek maloletého L.a W.a a jeho rozumovú vyspelosť vôbec potrebné schválenie predmetného právneho úkonu a na základe toho potom opätovne rozhodnúť; v novom rozhodnutí o veci samej rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 1 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).